

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1740/2021
18.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Митровић, адвокат из ..., против туженог „Јагодина Пут“ ДОО Јагодина, чији је пуномоћник Милка Цанић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гж1 72/2021 од 02.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 18. новембра 2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Јагодини Гж1 72/2021 од 02.03.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Јагодини П1 537/17 од 25.08.2020. године одбачена је тужба тужиоца, којом је тражено да се решење о отказу уговора о раду директора туженог број ../17 од 17.08.2017. године, којим је тужиоцу отказан Уговор о раду број ../2010 од 03.03.2010. године са измењеним Анексом уговора о раду број ../2010-11 од 26.04.2016. године поништи као незаконито, као и да се тужени обавезе да тужиоца врати на рад. Обавезан је тужилац да туженом исплати на име накнаде трошкова парничног поступка износ од 116.250,00 динара.

Виши суд у Јагодини је решењем Гж1 72/2021 од 02.03.2021. године потврдио решење Основног суда у Јагодини П1 537/2017 од 25.08.2020. године, а жалбу тужиоца одбио као неосновану.

Против другостепеног решења, којим је поступак правноснажно окончан, благовремену и дозвољену ревизију изјавио је тужилац, због битних повреда одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану другостепену одлуку у границама прописаном одредбом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...18/20) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

Побијано решење је донето без битне повреде одредбе парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревидент неосновано указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку у вези одредаба члана 292. и 295. истог закона, истицањем да је суд био у обавези да одмах по истицању приговора о неблагоприятности тужбе о томе донесе одлуку након одржавања припремног рочишта, јер ово није од утицаја на доношење правилне одлуке, у смислу члана 374. став 1. Закона о парничном поступку. Такав значај нема ни поука о надлежном суду за одлучивање о жалби против побијаног решења. Тужилац је ревизију изјавио и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања о уручењу решења које оспорава тужбом, али ти наводи нису цењени зато што је одредбом члана 407. став 2. ЗПП изричито прописано да се ревизија не може изјавити због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, осим у случајевима из члана 403. став 2. истог закона који се у овом поступку нису остварили.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је од стране туженог примио решење о отказу уговора о раду број ../17 од 17.08.2017. године, путем поште, што је потврдио својим потписом на повратници, дана 21.08.2017. године, на који начин је тужени, према налажењу нижестепених судова тужиоцу правилно доставио спорно решење, у смислу одредаба члана 72, 75 и 77. Закона о општем управном поступку. Тужилац је тужбу за поништај решења о отказу уговора о раду број ../17 од 17.08.2017. године поднео првостепеном суду препоручено путем поште, дана 25.10.2017. године. Нижестепени судови сматрају да је тужба неблагоприятна, јер је поднета након протекла Законом о раду прописаног рока од 60 дана, од дана достављања решења.

Одредбом члана 185. став 1 Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13 и 75/14) прописано је да се уговор о раду отказује решењем, у писменом облику и обавезно садржи образложење и поуку о правном леку, док је одредбом члана 195. истог закона прописано да против решења којим је повређено право запосленог, или када је запослени сазнао за повреду права, запослени, односно представник синдиката чији је запослен члан, ако га запослени овласти, може да покрене спор пред надлежним судом. Рок за покретање спора јесте 60 дана од дана достављања решења, односно од сазнања за повреду права, када решење није донето.

Следом реченог, како је тужилац решење о отказу примио дана 21.08.2017. године, то је рок за подношење тужбе протеклао 20.10.2017. године, а ради се о преклузивном року материјалног права, чије пропуштање доводи до губитка права на судску заштиту и одбачаја тужбе. Надаље, у ситуацији када је протекла рок за покретање спора, који је предвиђен цитираном одредбом Закона о раду, то су ирелевантни ревизијски наводи тужиоца да су нижестепени судови погрешно применили одредбе Закона о општем управном поступку, које регулишу питање достављања решења.

Из наведених разлога, ревизија тужиоца је одбијена као неоснована, о чему је Врховни касациони суд одлучио по одредби члана 414. у вези члана 420. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**